

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 6457 van 27 januari 2011
in de zaak A. 198.660/XIV-32.712**

In zake : 1. XXXXX,
 2. XXXXX,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat I. MOHAMMAD,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Franklin Rooseveltlaan 70

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Enver KADRIJEVIKJ en Kadishe KADRIJEVIKJ, van Macedonische nationaliteit, op 29 december 2010 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 51.506 van 24 november 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op het administratief dossier, aangekomen ter griffie op 4 januari 2011;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

De verzoekende partijen richten zich in hun eerste middel op het verloop van het gehoor voor het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Deze grief werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen reeds behandeld in het bestreden arrest, onder de punten 2.17 tot 2.19. De verzoekende partijen betrekken het

middel niet op de beoordeling van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest. Het eerste middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

De aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met name wat betreft de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zou lopen, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. In punt 2.24 van het bestreden arrest wordt uiteengezet waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, met name omdat de verzoekende partijen hun asielrelaas niet aannemelijk hebben kunnen maken waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan hun vrees voor vervolging en zij zich niet langer kunnen steunen op dezelfde elementen teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet en omdat zij, op een blote bewering na, geen enkel concreet element aanbrengen waaruit zou blijken dat er in Macedonië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Aldus kon in het bestreden arrest op wettige wijze worden besloten tot het niet-toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus en is ook voldaan aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen zoals bepaald in artikel 149 van de Grondwet. Het tweede middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken op
zevenentwintig januari tweeduizend en elf, door :

de HH. C. ADAMS, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
J. CASNEUF, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. CASNEUF.

C. ADAMS.